

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: Nils Larsson

Härad: Färs Adress: V. Härrstorp

Socken: V. Härrstorp Berättat av: _____

Uppteckningsår: _____ Född år _____ i _____

Uppteckningen rör _____

Påskpeder i Skåne

1-2

2 sid

Skånska stolar och klubb vid präst.

Stolar som det gamla, ämnar förekommande bruket att fånga prästerna i rummet för ett femtiotal år sedan var många andra prästreaktioner. De ofta tygas hållas de i betydning av "vårdelstol", i vilka är samma brukas hållbarhet varandra, är en kard med ett bevingadiga. Den senare typen nämningen gick så till, att en beano beständes, som var något mer än en km. lång. Stolkarna upprättades på avstånd från varandra. Den pliska, som skulle bära teapylslöjningen, hade i handen en myskel, som hon använde för att sin massade efterföljande, vilken i sin tur utrymdes sin närmaste efterhållarna. Sådan allt var ordnat, och i pliktarna stodo på sina platser, försliga till stort, för hemmagen med ett pristolskort, att "vårdelstol" höjades. Stolar efter stolar hölls drängar och piggar användes i hand, men snart lämnade de handlaget, och drängarna, med på egen hand, fick inom kort ett stort försprång. Hon oförtrukt förskatte sitt bryn och, så fast hon kunde, i made myskeln till den, som skulle springa efter henne, om denna ej förtarade medlet över att de teapylslöjaren långt framför sig, höjades pliktarna så småningom. Denna tralen, som allt mer användes under löpandet, de måltidsrättarna vid varje ombyt hade nya och friska betag. Deras rumna de ofta segrande till målet.

Men en art förmågan dränkades på den tiden, och här och där förekommo de ämnar. De en rumna fångades en kraft. Därför upprhängdes man i en ängrost eller som två hus. De katten skulle befröas av sitt fångelag, s

lades en mängd äskedade. Antligen kommo fraktar
vidande på sina grova hästar. Deras ropen voro slagtensiva
eller jämbestagna präkar. Sedan musikken spelat upp
marsch, löjades det en efter den andra anfadet i västsvi
slagsordning. Byttans streds fram under kumman, och var och
gen den rikt slag, till den nämndade och krakten var lös. Den,
qvist kumman det sista, orgånande slaget, kallades kumman
löjades i triumf till samlingstället för aftonens mö
der han utvisades med styrans och brand, valde sig en
öfsthning och öfpröade boken.

Dessa och en del andra brukt äro my

gvarde och numera nästan alldeles avskaffade, men på
många få ställen, såsom i Blånärborg och Öfvegrön, låra de, en
min gamla farmar, ännu tillämpas.

Stenar, Göt. M.

U. M. W. T.

Oppn. S. M. S. S. 1772

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Folkm. S. M. S. S. 1772